

Jan Otto Eek blir pensjonist etter 25 års prestetjeneste i Nedre Eiker!

Jan Otto avslutter prestetjenesten i Mjøndalen sogn og går av med AFP midt i desember.

Undertegnede har vært kollega med Jan Otto helt siden han kom til Nedre Eiker i 1984. Jeg fikk gleden av å lede arbeidet i den nye Mjøndalen kirke, da den sto ferdig høsten 83. Men på vårparten 1984 var Jan Otto på plass. Jan Otto var en spennende kollega å få. Han er på mange måter profilert og har sterke meninger. Samtidig har han stor respekt for andres synspunkter noe som gjorde ham til en spennende kollega og interessant diskusjonspartner.

Jan Otto er ikke redd for å trække opp nye stier. Det gjelder jo i høy grad når han er på jakt etter nye orkideer. Han har bidratt til at alle (i Nedre Eiker!!) vet at Nedre Eiker er orkidèkommune nr. 1. Interessen for plantelivet brakte ham jo på kant med utbyggere av så vel golfbane som ny riksvei. Men selv om han ikke nådde fram med protestene oppnådde han å bli hørt og respektert.

Men han trakk også opp nye stier når han engasjerte seg i politikken. Og engasjementet hans ble - etter hvert - tatt vel imot både av politiske motstandere og meningsfeller. Ekte engasjement blir gjerne satt pris på.

Det var heller ingen som var i tvil om ektheten når det gjaldt engasjementet hans i den liturgiske bevegelsen. Noen syntes nok det var underlig når denne store mannen knelte helt ned på golvet foran alteret med store og tydelige bevegelser, men samtidig opplever de at han står på fellesmøtene i Nedre Eiker og vedkjenner seg slektskapet og kjærligheten til både pinsevenner og andre venner og de merker igjen engasjementet.

Selv om det ikke var mange med på påskevandringene som Jan Otto ledet i sentrum av Mjøndalen på Langfredagene, så var jo heller ikke det poenget. Poenget var jo både å be for de ulike samfunnsinstitusjonene og kirkene som vi stoppet ved og å synliggjøre viktigheten av at de er til stede.

På vandringsgudstjenestene til Sirikirke, derimot, var det mange med. Det å få oppleve gudstjeneste i Guds egen kirke, med både lovprising av skaperverket og menneskelivet, vet jeg har betydd mye for etter hvert mange mennesker. Vi håper denne tradisjonen som Jan Otto begynte kan fortsette i mange år.

Mange har møtt Jan Otto i samtale. Noen av dem har jeg snakket med og jeg får høre om en prest med nærhet og innlevelse. Og selv har jeg jo hørt minnetaler han har holdt som overbeviser meg om at han makter å sette ord på mange av de følelsene som det er vanskelig å uttrykke, men som er så viktig å få sagt.

Kanskje stikkordet her også er engasjement. Han er virkelig interessert og det skaper kontakt.

For meg er det vemodig og faktisk litt trist å miste Jan Otto som kollega, men samtidig vet jeg at Jan Otto har mange interesser som han gleder seg til å bruke litt mer tid på. Det positive er jo at han blir boende og han forsetter å være Jan Otto.

Og jeg har en mistanke om at han kommer til å fortsette å være engasjert!

Roar Røkeberg, sokneprest i Nedre Eiker menighet